

Motion till riksdagen

1989/90:T402

av Ingegerd Anderlund (s)

Påfarter till de allmänna vägarna, m.m.

Reglerna i 37 § andra stycket, punkt 2. Vägtrafikkungörelsen (VTK) som anger när väjningsplikt skall tillämpas vid utfart till allmän väg från fastighet, ägoväg, stig eller liknande är svåra att tolka.

Längs våra allmänna vägar på landsbygden finns många utfarter från privata vägar av skiftande karaktär. I många fall är det korta vägar på något hundratal meter in i terrängen till en eller flera fastigheter, främst fritidshus.

För dessa mindre vägar, där bebyggelsen oftast inte kan ses från den allmänna vägen, saknas regler för underhåll och krav om att de ska vara väl synliga för trafikanterna på den allmänna vägen. Konsekvensen är att trafikanten på den allmänna vägen kan utsättas för ett farligt överraskningsmoment när ett fordon plötsligt dyker fram ur skogen.

En del av dessa vägar är att anse som reella vägar, men privat anlagda och skötta. Då existerar vägarna inte i egentlig mening hos myndigheterna. Andra vägar betraktas i juridiskt hänseende med VTKs benämning som stig, ägoväg eller annan likande utfartsväg.

För den enskilde trafikanten är det i princip ogörligt att vid färd på allmän väg veta vilka stickvägar som är att anse som väg i juridisk bemärkelse. Resultatet kan emellertid bli dramatiskt. Om ett fordon kommer in på allmän väg från stig, ägoväg eller liknande har han väjningsskyldighet. Om utfarten däremot är att betrakta från en annan väg, gäller högerregeln.

Vid en trafikolycka där en väg av den beskrivna karaktären ansluter till en allmän väg, lägger försäkringsbolagen konsekvent vållandeansvaret på den trafikant som färdats på den allmänna vägen, om trafikanten på utfartsvägen kommer från höger.

En viktigt utgångspunkt i trafiksäkerhetsarbetet är göra trafikmiljön säkrare och reglerna så tydliga som möjligt. Därför bör regleras vem som har skyldighet att tillse att utfartsvägar syns tillfredsställande vid färd på det allmänna vägnätet. Desutom bör alla utfartsvägar som ansluter till det allmänna vägnätet omfattas av väjningsplikten.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av att reglera underhållsansvaret för utfarts-

väg in på allmän väg och att alla utfartsvägar in på det allmänna vägnätet omfattas av väjningsplikten enligt 37 § vägtrafikkungörelsen.

Mot. 1989/90
T402

Stockholm den 17 januari 1990

Ingegerd Anderlund (s)